

**AFGØRELSE FRA
ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO****Journalnummer:** 2013-0442**Klageren:** XX
2610 Rødovre**Indklagede:** Movia
CVR: 29896569**Klagen vedrører:** Kontrolafgift på 750 kr. for anvendelse af børneklippekort ved en fejl, samt 2 x rykkergebyr på 100 kr. pr. styk. I alt 950 kr.**Ankenævnets
sammensætning:** Nævnformand, landsdommer Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak
Torben Steenberg**SAGSFREMSTILLING:****Klageren reklameret til indklagede:** Den 8. september 2013**Klagegebyr modtaget i ankenævnet:** Den 3. december 2013.**Sagens omstændigheder:** Klageren rejste den 28. august 2013 med bus 161.

Ifølge klageren var han meget stresset og nåede bussen i sidste øjeblik, og i den forbindelse kom han ved en fejl til at stemple sin datters 3-zoners klippekort. Børneklippekort lå forrest i etuiet, og bagest lå klagerens eget klippekort.

Kl. 14:50 i zone 32 var der kontrol af klagerens rejsehjemmel, og han blev pålagt en kontrolafgift på 750 kr. for klip på børneklippekort.

Klageren anmodede den 8. september 2013 om annullering af kontrolafgiften og gjorde gældende, at der var tale om en fejl i et stresset øjeblik.

Movia fastholdt kontrolafgiften den 18. september 2013 med henvisning til selvbetjeningsprincippet, og til at voksne ikke kan anvende børneklippekort.

Movia har den 4. november 2013 og den 25. november 2013 udsendt rykkerskrivelse til klageren, på hver 100 kr.

Bagsiden af børneklippekort:

Klageren: Ønsker kontrolafgiften annulleret og har til støtte herfor gjort gældende,

at han den 28. august 2013 modtog en kontrolafgift i bus 161,

at desværre lå hans datters 3- zones kort forrest i etuiet, hvilket det ikke plejer at gøre,

at han var meget stresset og nåede bussen i sidste øjeblik og derfor kom han til at klippe med hendes kort. Han havde sit eget 3-zoners klippekort som lå bagved, hvilket han også viste til kontrollørerne,

at han ingen hensigter havde om at snyde,

at han synes at det var en meget ubehagelig måde som kontrollørerne opførte sig på, og de var fuldstændigt ligeglade og kunne ikke forstå hans situation,

at det ikke er rimeligt, at han skal betale kontrolafgiften, da det var en fejl i et stresset øjeblik,

at han håber på lidt forståelse og vil gerne betale det 3 zoners klip, som han skulle have klippet med,

at der udover afviser han rykkergebyrerne, da han har været ude at rejse, og havde anket, men åbenbart til forkert e-mail, samt

at det ikke handler om god eller ond tro. Det handler om, om han kunne vise, at han havde sit eget 3-zoners klippekort. Hvorfor skulle han snyde, - så fattig er han altså ikke.

Indklagede: Fastholder kravet om betaling af kontrolafgiften og har til støtte herfor gjort gældende,

at ifølge Movias rejseregler skal kunden have gyldig billet eller kort fra rejsens begyndelse. Man skal selv sikre sig, at ens billet eller kort er stemplet korrekt og gælder til hele rejsen. Billetter og kort skal vises til chaufføren, når man står på bussen og til kontrolpersonalet, når det forlanges,

at i den konkrete sag forevist klageren et børneklippekort. Voksne kan ikke benytte klippekort til børn ej heller hvis man klipper flere gange. Årsagen er, at der kun gives mængderabat ved køb af 10 rejser. Hvis voksne kunne klippe to gange på et kort til børn, ville de utilsigtet opnå rabatten allerede ved fem rejser. På alle børneklippekort står der på forsiden af kortet, BARN og på bagsiden er det oplyst, at kortet ikke må benyttes af voksne. Se vedlagte kopi at et børneklippekort,

at Movia har i sin afgørelse langt vægt på

- At klageren kan læse på kortet, at det ikke kan bruges af personer over 16år

at Movia kan oplyse, at klagerens klage er modtaget i Movia den 9. september 2013. Svar fra Movia til klageren sendt den 18. september 2013. Da Movia ikke har fra klageren fremsendes 1. rykker den 4. november 2013 og 2. rykker den 25. november 2013, samt

at kontrolafgifter udstedes på baggrund af kort/billetters gyldighed på kontroltidspunktet og ikke ud fra, om det er en bevidst eller ubevidst handling. Udstedelse af kontrolafgifter på bussen er således ikke et spørgsmål om god tro eller ej, men alen et spørgsmål om på kontroltidspunktet at kunne forevise gyldig kort/billet.

BILAG TIL SAGEN:

Kopi af kontrolafgiften.

Kopi af parternes korrespondance.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

Retsgrundlaget:

Det følger af lov om trafikselskaber § 29, stk. 1, at trafikselskabet kan fastsætte kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke forevise gyldig rejsehjemmel (billet eller kort). Af Movias rejseregler (forretningsbetingelser) fremgår det, at passageren ved rejsens begyndelse skal være i besiddelse af gyldig billet eller kort, og selv skal sikre sig, at stemplingen (zonenummer, dato, klokkeslæt m.v.) er korrekt. Hvis man ikke har gyldig billet eller kort, når man bliver kontrollet, skal man betale en kontrolafgift på 750 kr.

Fra Movias rejseregler omhandlende børnebilletter:

Børn under 16 år

Et barn under 16 år betaler børnepris. Og kan gratis tage et barn under 12 år med. Klippekort til børn under 16 år men over 12 år fås til to og tre zoner. Billetter og klippekort til børn har samme gyldighed som de tilsvarende for voksne. Se afsnittet "Gyldighed og brug".

To børn under 16 år men over 12 år kan rejse sammen på voksenbillet eller -klip.

Voksne kan ikke benytte klippekort til børn, selvom de klipper flere gange. Årsagen er, at vi kun giver mængderabat ved køb af 10 rejser. Hvis voksne kunne klippe to gange på et kort til børn, ville de utilsigtet opnå rabatten allerede ved fem rejser.

Det følger af bekendtgørelse om lov om renter ved forsinket betaling § 9 b, at for rykkerskrivelser vedrørende fordringer kan fordringshaveren kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelsen er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). Fordringshaveren kan endvidere kræve et gebyr, jf. stk. 3, for at anmode en anden om at inddrive fordringen på fordringshaverens vegne, såfremt dette er sket med rimelig grund (inkassogebyr). Stk. 2. Der kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse.

Folketingets Ombudsmand har udtalt følgende den 27. maj 2010 i en sag om, hvorvidt en afgørelse fra en offentlig myndighed kunne anses for at være kommet frem til borgeren den følgende dag:

"I sager uden for retsplejen er kravene til beviserne for at et brev fra en myndighed må anses for at være kommet frem dagen efter afsendelsen, ifølge praksis noget mere lempelige. Myndigheden kan løfte bevisbyrden ved for eksempel at:

- redegøre for myndighedens rutiner for postafsendelse,
- fremlægge kopi af det afsendte brev,
- fremlægge journalnotat eller postliste hvor det fremgår hvornår brevet er afsendt,
- undersøge om og i givet fald hvornår eventuelle andre parter eller myndigheder har modtaget deres version af brevet,
- redegøre for at brevet til borgeren ikke er returneret til myndigheden, og/eller
- undersøge om er i perioden omkring afsendelsen har været uregelmæssigheder i postbesørgelsen i det pågældende område.

Jeg henviser til Ugeskrift for Retsvæsen 2000, s. 1771 H, Ugeskrift for Retsvæsen 2005, s. 1256 H, og Ugeskrift for Retsvæsen 2007, s. 2791 H, og Folketingets Ombudsmands beretning for 2004, s. 425 ff*.....

Ved min vurdering har jeg lagt stor vægt på at domstolene, herunder Højesteret, de seneste 10 år flere gange har haft lejlighed til at tage stilling til hvilke krav der stilles til beviset for at offentlige myndigheders breve er kommet frem til adressaten. I ingen af de sager der har været forelagt domstolene, har domstolene tilsidesat det systembevis som myndighederne har ført for at brevet anses for at være kommet (rettidigt) frem.

Ingen af de sager som har været forelagt domstolene i den seneste 10-årige periode, har vedrørt sager hvor klagefristen kun har været overskredet med én dag. Den generelle beskrivelse af retstilstanden er imidlertid, som jeg har anført ovenfor, at breve som er sendt med A-post, normalt anses for at være kommet frem dagen efter at de er afsendt. "

Den konkrete sag:

Ved kontrol i metroen den 28. august 2013 forviste klageren et børneklippekort klippet én gang. Børneklippekort kan som anført på kortet ikke anvendes af passagerer over 16 år. Klageren havde dermed ikke gyldig rejsehjemmel, og kontrolafgiften blev pålagt med rette.

Uanset at der ikke er grund til at betvivle klagerens oplysning om, at det skyldtes en fejl, at han klippede på et børneklippekort, var Movia berettiget til at fastholde kontrolafgiften. Det bemærkes herved, at pligten til at betale kontrolafgift ikke er betinget af, at passageren bevidst har forsøgt at unddrage sig betaling. Der er her tale om et område, hvor der er mulighed for omgåelse af reglerne, hvis det accepteres, at der kan klippes på et børneklippekort i stedet for et klippekort til voksne, som ved anvendelsen ville rejse til halv pris.

På den baggrund finder ankenævnet, at der ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, at klageren skal fritages for kontrolafgiften.

Da kontrolafgiften ikke blev betalt efter Movias endelig afgørelse den 18. september 2013, hvorved en betalingsfrist var sat til den 5. oktober 2013, var Movia berettiget til den 4. november 2013 og den 25. november 2013 at sende klageren en betalingspåmindelse med et rykkergebyr på hver 100 kr., jf. lov om renter ved forsinket betaling § 9, b.

Movias afgørelse af 18. september 2013 og de to rykkerbreve med rykkergebyrer er efter det af Movia oplyste sendt til klagerens folkeregisteradresse fra Movia og er ikke modtaget retur.

Henset hertil og til udtalelsen fra Folketingets Ombudsmand finder ankenævnet, at det kan lægges til grund, at både afgørelsen og rykkerbrevene fra Movia efter al sandsynlighed er kommet frem til klagerens folkeregisteradresse, men at han ikke reagerede på disse.

Klagerens oplysning om at være bortrejst kan ikke føre til et andet resultat, da klageren under sit bortrejse må sørge for at andre tilser hans post.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

Movia er berettiget til at opretholde kravet om klagerens betaling af kontrolafgiften på 750 kr. samt 2 rykkergebyrer på i alt 200 kr. I alt 950 kr. Beløbet skal betales af klageren inden 30 dage jf. ankenævnets vedtægters § 15.

Da klageren ikke har fået medhold i klagen, tilbagebetales klagegebyret ikke, jf. § 26, stk. 4, modsætningsvist.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringssselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

På ankenævnets vegne, den 3. april 2014

Tine Vuust
Nævnshoved